

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 633/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Magdou Poliačikovou, Národná 17, Žilina, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Rob 144/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. augusta 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Rob 144/2013.

2. Zo sťažnosti vyplýva:

„Dňa 13. 08. 2013 som podal na Okresný súd Nitra žalobu a zaplatenie 251.698,09 EUR s príslušenstvom.

Toto konanie sa vedie na Okresnom súde Nitra pod č. k. 28 Rob 144/2013.

Súd bol vo veci nečinný, a preto sme ho podaním zo dňa 26. 05. 2014 požiadali vo veci konať a rozhodnúť.

Následne nám dňa 16. 06. 2014 bola doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku v sume 15.101,50 EUR, pričom podaním zo dňa 23. 06. 2014 som požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Opätovne som žiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov podaním zo dňa 23. 09. 2014 a 09. 01.2015.

Súd však uznesením zo dňa 15. 12. 2014, doručené 15. 01.2015 (1 mesiac!) zamietol môj návrh na oslobodenie súdnych poplatkov, pričom proti tomuto uzneseniu som v zákonnej dobe podal odvolanie.

Súd mi vyrubil súdny poplatok po uplynutí 10tich mesiacov od podania návrhu a o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov rozhodol 6 mesiacov od podania tejto žiadosti.

Z dôvodu prietahov v konaní som dňa 23. 01. 2015 podal sťažnosť predsedovi súdu, ktorý mi obratom podaním, zo dňa 30. 01. 2015 oznámil, že vyššia súdna úradníčka uznesením zo dňa 15. 12. 2014 nepriznala oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom proti tomuto uzneseniu som v zákonnej lehote podal odvolanie. Ďalej je v odpovedi uvedené, že po doručení odvolania bude súd ďalej konať.

Dňa 30. 10. 2015 Krajský súd v Trnave uznesením 15 Cob/92/2015-87 zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Následne Okresný súd Trnava mi dňa 06. 07. 2016 doručil uznesenie zo dňa 21. 03. 2016, č. k. 28 Rob/144/2013, ktorým mi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

Mám za to, že Okresný súd v Nitre porušil právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Nitre, č. k. 28 Rob 144/2013, nakoľko súdne konanie sa vedie už viac ako 3 roky a za tento čas súd neurobil ani jeden úkon vo veci samej. Zatiaľ išlo výlučne o úkony procesného charakteru ohľadom súdnych poplatkov, čo za tri roky je prejavom mimoriadnej neefektívnosti súdneho konania...

Požadujem primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000,- €...V zmysle § 50 ods. 3 zákona o Ústavnom súde zdôvodňujeme požadované primerané finančné zadosťučinenie takto:

Vzhlľadom k tomu, že predmet sporu je pre mňa - sťažovateľa vzhlľadom na hodnotu sporu viac ako 250.000 €, vzhlľadom na ochranu môjho dobrého mena a dobrej povesti, vzhlľadom na môj vysoký vek (84 rokov!) a vzhlľadom na moju súčasnú ekonomickú situáciu (som dôchodca) veľmi podstatný, žiadam priznať mi podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia mojich práv primerané finančné zadosťučinenie v nasledovnej výške: 10.000,-€

Žiadam tiež, aby mi Ústavný súd Slovenskej republiky priznal náhradu trov konania a môjho právneho zastúpenia v rozsahu procesných úkonov, ako aj ďalších nákladov spojených s uplatňovaním ochrany môjho základného práva na Ústavnom súde Slovenskej republiky v sume 355,73 €.

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd Okresným súdom v Nitre postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Rob 144/2013 porušené bolo.

Okresnému súdu v Nitre prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Rob 144/2013 konať bez zbytočných prietáhov.

[REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- €..., ktoré je Okresný súd Nitra povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Nitra je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa advokátskej kancelárii JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., Národná 17, Žilina, vo výške 363,80 €.

4. V závere svojej sťažnosti sťažovateľka uviedla:

„V zmysle pokynu predsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky o anonymizácii údajov v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky z 9. marca 2004 žiadam o nahradenie môjho mena a priezviska iniciálkami pri publikovaní nálezov a uznesení ústavného súdu na Web - stránke ústavného súdu a v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané

oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

8. Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

9. Sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Rob 144/2013.

10. Ústavný súd poukazuje na to, že sťažnosť podala sťažovateľka ako právnická osoba (obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ]), čo vyplýva zo záhlavia sťažnosti a tiež zo splnomocnenia, ktoré udelila na zastupovanie advokátke JUDr. Magde Poliačikovej. Napriek uvedenému v petite sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd vylovil, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu označených práv [REDAKOVANÉ] ako fyzickej osoby, a nie sťažovateľky ako právnickej osoby.

11. V sťažnosti je výrazne oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje najmä na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ

domáha v petite svojej sťažnosti (m. m. III. ÚS 2/05, II. ÚS 19/05), keď navyše znenie petitu sťažnosti vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa nemá ústavný súd dôvod spochybňovať.

12. Týmito pravidlami sa ústavný súd spravoval aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky. V danom prípade to znamenalo, že ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť iba v rozsahu korešpondujúcom s návrhom na rozhodnutie vo veci samej (petitom).

13. Ústavný súd uvádza, že postup, pri ktorom by ústavný súd vyslovil porušenie práv inej osoby ako tej, ktorá sťažnosť ústavnému súdu podala ústava a ani zákon o ústavnom súde neumožňujú. Zároveň nie je možný postup, pri ktorom by ústavný súd vyslovil porušenie práv, bez toho, aby sa sťažovateľ v petite sťažnosti takéhoto rozhodnutia výslovne domáhal.

14. Ústavný súd zároveň konštatuje, že z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 28 Rob 144/2013 zistil, že [REDAKOVANÉ] ako fyzická osoba nie je ani účastníkom tohto súdneho konania, a teda k porušeniu jeho práv v tomto konaní nemohlo ani reálne dôjsť.

15. V závere považuje ústavný súd za potrebné uviesť, že nie je možné ani uvažovať o tom, že pri označení osoby uvedenej v petite sťažnosti, ktorej práva mali byť postupom okresného súdu porušené, došlo iba k chybe v písaní, keď sťažovateľka v petite sťažnosti uviedla neúplne označenie svojho obchodného mena. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že označenie osoby v petite sťažnosti nie je jediný údaj, z ktorého sa dá vyvodiť, že sťažovateľka skutočne žiadala vysloviť porušenie označených práv [REDAKOVANÉ] ako fyzickej osoby, a nie sťažovateľky ako právnickej osoby. Zo sťažnosti vyplýva, že dôvodom priznania finančného zadosťučinenia má byť vysoký vek osoby – 84 rokov, ktorej práva boli porušené, a skutočnosť, že ide o dôchodcu. Zároveň v žiadosti o anonymizáciu údajov žiada o nezverejňovanie mena a priezviska, teda nie obchodného mena, akoby by to malo byť, ak by išlo o obchodnú spoločnosť.

16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

17. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2016